

digt, at Lovforslaget vedtages, for at vi ikke den 31. Oktober skal staa uden nogen Lov paa dette Omraade. Jeg vilde meget ønske, at den højtærede Minister kunde besvare mine Forespørgsler paa en Maade, som kunde virke tilfredsstillende.

Pinholt: Det er vistnok — hvis jeg ikke tager fejl — tiende Gang siden Krigens Udbrud i 1914, at der for dette høje Ting er forelagt Lovforslag om Dyrtdsforanstaltninger. Krigens Afslutning har jo ikke bragt den Nedgang i Priserne, som man havde tænkt sig, eller den Ro i Forholdene, som man havde ventet, og derfor har der ogsaa, efter at Krigen er sluttet, været Anledning til at forelægge Dyrtdslove for dette høje Ting. Men allerede ved Forhandlingerne om Dyrtdsforanstaltninger sidste Efteraar blev det stærkt fremhævet fra alle Sider, at nu maatte vi ind i en Afvikling, og den Dyrtdslov, vi fik, af 31. Oktober 1919, var meget stærkt præget netop af den Betragtning, at nu var vi inde i en Afviklingsperiode. Da vi kom hen i Marts Maaned, forelagde den daværende Indenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Rode, et Forslag om nogle Dyrtdsforanstaltninger, som i Virkeligheden betød en endelig Afvikling af Dyrtdslovene. Han havde forhørt sig hos forskellige kommunale Institutioner og faaet et egentlig nærmest ligelydende Svar, men han havde navnlig hæftet sig ved det Svar, der var givet af de samvirkende Sogne- raadsforeninger, hvori man krævede Dyrtdslovgivningen ophævet og i Stedet derfor Gennemførelse af en Lovgivning, hvorved Hjelpekasserne kunde faa rigeligere Tilskud, og hvorefter Reglerne for disses Anvendelse kunde blive friere. Det Lovforslag, som blev behandlet her i Marts Maaned, var derfor netop præget heraf og gav kun Adgang til at give Tilskud til Hjelpekasserne.

Jeg mener, det var rigtigt, at man gik den Vej, og det kom ogsaa stærkt frem i de Bemærkninger, som den daværende Indenrigsminister fremkom med ved Lovforslagets Fremsættelse, idet han sagde: det følger af den Stilling, Indenrigsministeren saaledes har taget, at Dyrtdslovgivningen bortfalder, idet man gaar over til som en Overgangsforanstaltning at yde et særligt Tilskud til Hjelpekasserne. Og Ordføreren for det radikale Parti udtalte ved samme Lejlighed, at Lovforslaget altsaa betegnede et stort Skridt hen imod normale Tilstande, idet den egentlige Dyrtdslovgivning bortfaldt. Tilbage blev kun,

at Kommunerne fik Adgang til gennem Hjelpekasserne at yde Hjælp i et noget større Omfang, end den almindelige Hjelpekasselovgivning gav Ret til baade i Henseende til Betingelserne for at modtage Hjælp og i Henseende til Statens Refusion. Det synes mig at fremgaa ret tydeligt heraf, at man fra den Side var klar over, at man nu skulde se at komme bort fra det tidligere gældende, at det var en Afvikling, og det er derfor i god Samklang hermed, at Indenrigsministeren har forelagt det Lovforslag, som her foreligger. Den højtærede Minister har foreslaaet, at der for den resterende Del af dette Aar, de sidste 5 Maaneder, fra Statens Side ydes et lignende Beløb som det, der i den nugældende Lov ydes for 7 Maaneder; det vil altsaa sige en reel Forhøjelse. Herigennem er der nemlig i Virkeligheden ydet et noget større Tilskud til Hjelpekasserne til at imødegaa den kommende Vinters Nød med. Desuden har Ministeren i § 1 foreslaaet at stille et Beløb paa 500 000 Kr. til Raadighed for de vanskeligst stillede Kommuner. Jeg tager neppe fejl i, at Fastsættelsen af dette Beløb i nogen Grad refererer sig til Forhandlingerne, da man vedtog Loven om Hjælp til arbejdsløse Fiskere, hvor der var stærk Tale om noget saadant. Dette Beløb vil utvivlsomt kunne hjælpe til, at de vanskeligst stillede Kommuner kan komme over det døde Punkt, det Punkt, hvor deres egen Økonomi har vanskeligst ved at naa over. Jeg tror, at man med dette Beløb vil kunne komme de egentlig trængende til Hjælp. Beløbet er ikke større, end at de, der ikke er trængende, ikke vil kunne melde sig; i hvert Fald vil man kunne afslaa deres Begæring. Der er den Skavank ved at have for store Beløb disponible paa saadanne Omraader, at det medfører, at ogsaa de, der ikke er trængende, melder sig og synes, at de skal have Del i Beløbet. Ministeren har her foreslaaet et Beløb, der vil være passende til at imødekomme de virkelig trængende. Allerede i Marts var man klar over, at den egentlige kommunale Dyrtdslovgivning nu burde bortfalde. Det fremgik ogsaa af den Ordførertale, som det ærede Medlem Hr. Hauge fremkom med fra Socialdemokraternes Side ved den Lejlighed, idet han sagde, at han meget godt indsaa, at vi nu maatte til en Afvikling. Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen har givet Udtryk for det samme i Dag. Det er især svagelige smaa Pensionister, Rentiers o. s. v., som kan have vanske-